

WYROK

W I M I E N I U

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVII Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Jarosław Komorowski (spr.)

Protokolant: st. prot. sąd. Karolina Tomiak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Arkadiusza Dzikowskiego

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2015 roku

sprawy **P. N.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim z dnia 16 marca 2015 roku, sygn. akt II K 435/14

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie 4. wyroku jako podstawę orzeczonego przepadku dowodów rzeczowych wskazuje przepis art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

2. w pozostałym zakresie utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy,

3. zwalnia oskarżonego z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, w tym nie wymierza mu opłaty za II instancję.

SSO Jarosław Komorowski

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 marca 2015 roku, wydanym w trybie art. 335 k.p.k., w sprawie o sygn. akt II K 435/14 Sąd Rejonowy w Grodzisku Wielkopolskim:

1. oskarżonego P. N. uznał za winnego tego, że w dniu 04 kwietnia 2014 roku o godzinie 9:20 w m. G. gm. G. W.. w woj. (...) w jednym z pomieszczeń mieszkania nr (...) w bloku mieszkalnym nr (...) wbrew przepisom ustawy posiadał zapakowane w trzy woreczki foliowe z zapięciem strunowym środki odurzające w postaci marihuany o łącznej wadze 2,52 g netto, tj. przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie cytowanego przepisu wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie tej kary warunkowo zawiesił na okres 2 lat próby,

2. na podstawie art. 71 § 1 k.k. wobec oskarżonego P. N. orzekł grzywnę w wysokości 60 stawek dziennych, przy czym wysokość jednej stawki określił na kwotę 10 zł, przy czym na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył okres zatrzymania oskarżonego w dniu 04.04.2014 roku, uznając przy tym, że do wykonania pozostało 58 stawek dziennych grzywny,

3. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. orzekł nawiązkę w kwocie 600,00 zł na rzecz Ośrodka (...) od Środków Psychoaktywnych (...) K. Franciszkanów, ul. (...), (...)-(...) C. (Bank (...) S.A. I Oddział (...)),

4. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek, przez zniszczenie, na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci:

- woreczka foliowego z zapięciem strunowym z zawartością suszu roślinnego koloru zielonego o wadze 0,80 g,
- woreczka foliowego z zapięciem strunowym z zawartością suszu roślinnego koloru zielonego o wadze 1,23 g,
- woreczka foliowego z zapięciem strunowym z zawartością suszu roślinnego koloru zielonego o wadze 0,49 g,

przechowywanych w Wojewódzkim Magazynie (...) przy Wydziale Dochodzeniowo Śledczym Komendy Wojewódzkiej Policji w P. i zarejestrowanych pod numerem (...),

5. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 1 i 2 ust. 1 pkt. 2 i art. 3 ust. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów postępowania w kwocie 361,76 zł i wymierzył mu 120 zł opłaty.

Od powyższego wyroku apelację wywiódł prokurator, zaskarżając go w części orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego P. N..

Zaskarżonemu wyrokowi apelujący zarzucił:

1. obrazę prawa materialnego - przepisu art. 70 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez orzeczenie przypadku dowodów rzeczowych w postaci suszu roślinnego (marihuany) na podstawie w/w przepisu podczas, gdy prawidłową podstawą ich przypadku wobec sprawcy skazanego za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii powinien być art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,

2. obrazę prawa materialnego - przepisu art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez orzeczenie przypadku dowodów rzeczowych w postaci woreczków foliowych z zapięciem strunowym podczas, gdy prawidłową podstawą ich przypadku powinien być art. 44 § 2 k.k.

Powołując się na przywołane uchybienia skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie przypadku suszu roślinnego (marihuany) na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a woreczków foliowych z zapięciem strunowym na podstawie art. 44 § 2 k.k.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się częściowo zasadna.

Na wstępie niniejszego wywodu podkreślenia wymaga, że skarżący nie kwestionował poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych, oceny prawnej przypisanego P. N. czynu ani wymiaru kary zasadniczej pozbawienia wolności, niesamoistnej kary grzywny czy środka karnego w postaci nawiązki, orzeczonych zgodnie z wnioskiem załączonym do aktu oskarżenia. Sprzeciw prokuratora wzbudziło natomiast rozstrzygnięcie w przedmiocie przypadku dowodów rzeczowych, które w ocenie skarżącego jest sprzeczne z obowiązującymi regulacjami o charakterze materialnoprawnym. Kontrola instancyjna wydanego wyroku ujawniła, że zarzut apelującego w postaci obrazę prawa materialnego jest zasadny jedynie w zakresie w jakim Sąd Rejonowy jako podstawę orzeczonego środka karnego wskazał przepis art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2009 r. o przeciwdziałaniu narkomanii zamiast przepisu art. 70 ust. 2 tej ustawy.

Zasady orzekania środka karnego w postaci przypadku przedmiotu w razie skazania za przestępstwa z ustawy z dnia 29 lipca 2009 r. o przeciwdziałaniu narkomanii zostały uregulowane w art. 70 ust. 1-3 tej ustawy. Jak słusznie dostrzegł prokurator, z literalnego brzmienia art. 70 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wynika, że nie dotyczy on skazania za przestępstwo określone w art. 62 tej ustawy. W razie skazania za przestępstwo z art. 62 ustawy, polegające na nielegalnym posiadaniu środków odurzających lub substancji psychotropowych, zastosowanie winien znaleźć 70 ust. 2 u.p.n., przewidujący obligatoryjny przepadek środka odurzającego lub substancji psychotropowej, nawet jeżeli

nie był on własnością sprawcy. Wobec tego nie może budzić wątpliwości, że przepadek należącego do oskarżonego ziela konopi innych niż włókniste, które zgodnie z przywołaną powyżej ustawą zaliczane jest do środków odurzających grupy I-N i IV-N, mógł być orzeczony wyłącznie na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy, co zresztą przyznał Sąd Rejonowy na stronie 5 uzasadnienia. Nie ma natomiast racji prokurator, że obowiązkiem Sądu Rejonowego było wydanie odrębnego rozstrzygnięcia w przedmiocie przypadku woreczków foliowych z zapięciem strunowym i to w oparciu o dyspozycję art. 44 § 2 k.k. Skoro bowiem we wszystkich zabezpieczonych woreczkach strunowych znajdowały się narkotyki w ilościach, których nie sposób nazwać śladowymi, a mianowicie środek odurzający w postaci marihuany w ilości 0,80 grama, 1,23 grama i 0,49 grama (k. 26), punkt ciężkości jest przesunięty na sam narkotyk, a nie na to w czym on się znajdował, czyli jego opakowanie. W takim wypadku zawężająca interpretacja pojęcia "przedmiotów służących do popełnienia przestępstwa" nakazuje uwzględnienie w orzeczeniu o przypadku samego środka odurzającego w postaci ziela konopi, a nie jego opakowań. Inna interpretacja, prowadząca do orzekania o przypadku narkotyków i opakowań, w których są przechowywane, na podstawie odrębnych przepisów, jest zdaniem Sądu Okręgowego nieracjonalna.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok wyłącznie w ten sposób, że w punkcie 4. wyroku jako podstawę orzeczonego przypadku dowodów rzeczowych wskazał przepis art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. Odnotować przy tym trzeba, że na przeszkodzie do wydania orzeczenia o charakterze reformatoryjnym nie stał tryb, w którym wyrokował Sąd I instancji, albowiem zgodnie z aprobowaną przez Sąd Okręgowy uchwałą 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2013 r. kontrolę instancyjną wyroku wydanego w trybie określonym w art. 343 k.p.k., poza modyfikacją wynikającą z art. 434 § 3 k.p.k., przeprowadza się na zasadach ogólnych (I KZP 5/13, OSNKW 2013/11/92).

W pozostałym zakresie należało zaskarżony wyrok utrzymać w mocy, jak orzeczono w punkcie 2. wyroku, albowiem dalsze zarzuty apelacji okazały się chybione a przy tym nie dostrzeżono żadnych innych uchybień, które w myśl art. 439 § 1 k.p.k., art. 440 k.p.k. bądź art. 455 k.p.k. należałoby wziąć pod uwagę z urzędu.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w punkcie 3. wyroku, zwalniając oskarżonego, na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, z obowiązku ich poniesienia. Za wydaniem przedmiotowego rozstrzygnięcia przemawiały względy słuszności, bowiem konieczność przeprowadzenia kontroli odwoławczej wyroku Sądu I instancji i zmiany wydanego rozstrzygnięcia była wynikiem błędu Sądu, natomiast postawa oskarżonego w toku procesu pozwalała na jego zakończenie bez przeprowadzania rozprawy.

SSO Jarosław Komorowski